



שני פסיכיאטרים מגיבים על מאמרה הפרובוקטיבי של האשה

האוסטרלית, הטוענת כי רק גירוי הדגדגן מביא אשה לידי אורגזמה

מינים, בדיוק כשם שהיא מהווה חוויה נרקסיסטית ופסיטגופנית.

אני לא מכיר אדם שיש לו אורגזמה, ושרודף ללא הרף כדי לשיג אותה שוב. מין מבטא מערכת יחסים, ולא להיפך.

אם נשים חושבות שיש לגעת להן בקלייטוריס עם אצבע של יד ימין או של יד שמאל או העצה שלי היא — הגיעו לאורגזמה לבדכן. נכון שלהגיע לזה עם כן זוג נעים יותר, אבל גם להגיע לתקשורת עם בן זוג קשה יותר.

אם בני זוג לא מסוגלים לשבת יחד ולדבר, לא יחשב בעיניהם גם הדגדגן. אם יש ליקוי בתיקשורת לא יעזור לאשה אם הגבר ילקט לה.

כדי להגיע למין מספק אסור לשלול ממנו את החלק החברתי. שהוא החשוב והמבדיל בין סיפוק מאוננות ובין סיפוק מאקט בין גבר לאשה.

בדיחה בנאלית יכולה להמחיש זאת: מה בין זיון טוב ואיננות? ההבדל הוא שבזיון מכירים אנשים!

נושא אחר שהועלה בכנס הסקסולוגים האחרון ומתקשר יפה לסידרת כתבות זו הוא מחקר הולנדי גוסף שדיבר על הפיר לוסופיה של הסכס. המכונה סקסוסופיה.

לדעתי, ההרגשה אחרי המישגל היא הר קובעת אם המגע היה מספק. כאן עלינו להודות שההרגשה אחרי המישגל מושפעת מעמדות שיש לאנשים כלפי מין. אני אמי חיש זאת בדוגמות:

אשה הרואה בנושא המין טאבו אינה יכר לה להיות משוחררת ולשוחח עם בן הזוג בעת המישגל. הצרה היא שאותה אשה גם אינה חופשית דיה כדי לחוש את התהליך.

אשה נשואה שרואה יחסי מין מחוץ למערכת הנישואין כאסורים לחלוטין, לא תגיע לשיחרור מיני כשתקלע לפלירט.

אשה הרואה בשימוש באיברים שאינם

מיסתורי
האורגזמה
הנשית

המגע
חשוב

מהאורגזמה!

המאמר שפורסם בגיליון "העולם הזה" (2288) לפני שמונה שבועות, תחת הכותרת "מיסתורי האורגזמה הנשית", עורר, כמצופה, תגובות חריפות ביותר של הזדהות ותדהמה.

לא רק לגבי נשים רבות היווה המאמר גירוי ששינה את תפיסתן לגבי מקומן ביחסי המין, אלא גם בעיני גברים רבים, בני כל הגזעים, היו במאמר גידוים מדהימים.

גילה רזין, כתבת "העולם הזה" לענייני רפואה, שגבתה בחודשיים האחרונים עדויות ותגובות של נשים וגברים על אותו מאמר, ממשיכה בכך בעמודים אלה.

הציע לי לשוחח עם פסיכיאטר תל-אביבי בן 34. אמרו שהוא מעניין ושר התפסה שלו מיוחדת. כשהתקשרתי אליו התברר לי שהוא השתתף בכנס הסקסולוגים האחרון בירושלים, לפני חודשיים, ולכן יוכל להביע דעה מיקצועית גם לאור מסקנות שהפיק מהכנס ובדברים ששמע שם. בשל תפקידו הבכיר במוסד רפואי מסויים, לא ניתנה לו רשות להזדהות בשמו.

הפסיכיאטר אומר:

במיסגרת מחקר הולנדי, שהתפרסם השנה בכנס הסקסולוגים בירושלים, בשאלו 1425 אנשים (מתוכם 312 גברים) על חשיבות האורגזמה. התוצאה היתה ששני מינים דירגו את האורגזמה במקום האחר רון מבין שמונה תנאים הנחוצים להשגת סיפוק מיני. מקור יותר חשוב לסיפוק מיני היו הצרכים במגע גופני, באינטימיות ובהיות נאהב או נאהבת.

דעי לך ששוחחתי על הנושא עם ידיד למקצוע. שאלתי אותו מה החשיבות ש'הוא מייחס לאורגזמה ותשבתו היתה: "חביבי, שכחתי כבר מתי היתה לי אורגזמה. אני מוצא אותה היום רק במשחק הפוקר."

אבל צריך להתייחס לנקודה מאוד חשובה: מה האשה מחפשת ביחסי המין? ברובה מיקרים יחסי מין באים למלא צרכים שונים לגמרי מהשגת האורגזמה. למשל: הצורך להיות נאהבת, להרגיש של משהו איכפת ממך. להיות מוערכת כי אשה, או הצורך להשיג גבר מסויים שיש לו סטטוס מיוחד.

אנחנו חיים היום בדור שבו חוגג הנגי כור בין המינים. בדידות וחוסר סיפוק רווחים בקשרים חברתיים העניקו משמעות חשובה יותר לקשר הרומנטי שיכולים אנשים ליצור על בסיס מיני. הדדיות, רצון לאהוב, להיות נאהב, הגשמה של כל מה שמתואר ברומנים הרומנטיים שקראנו ביילדות. יתכן שהאנשים מחפשים גם את

לא זוכר את האורגזמה אלא את השקיעה מול הים.

אני לא מתכוון להוריד מערך האורגזמה וחשיבותה לגבר ולאשה. אורגזמה יכולה להביא להרגשת הדדיות ביחסים שבין ה'

האורגזמה, אבל לדעתי זו לא המטרה העיקרית. היום אנשים מחפשים תיקשורת על רמה גופנית במובן רחב יותר.

אני לא זוכר את רגע השפיכה במגע עם אשה, אלא טיול לילי בעיר העתיקה. אני